

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615200823
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615200823.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Q. Č., N.. X. X. XXXX, bytom R. V., W., D. XXX/XX, o zaplatenie 1897,90 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2055,65 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1897,90 eura od 11. 12. 2014 do zaplatenia, ktoré súd povoluje žalovanému splácať v splátkach vo výške 50 eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 113,50 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 4. 2. 2015, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1897,90 eura, poplatkov vo výške 60 eur, úroku vo výške 155,70 eura, úrokov z omeškania vo výške 2,05 eura, úrokov vo výške 19,9 % ročne zo sumy istiny vo výške 1897,90 eura od 11. 12. 2014 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 1897,90 eura a nezaplatených úrokov vo výške 155,70 eura od 11. 12. 2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný dňa 14. 5. 2013 uzatvoril úverovú zmluvu číslo 48409, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky vo výške 2000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver a úroky splatiť v pravidelných mesačných splátkach, s konečnou splatnosťou do 16. 5. 2022. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto bol dňa 18. 11. 2014 vyzvaný na predčasné splatenie úveru do 10. 12. 2014. Ku dňu predčasného zosplatenia úveru, t. j. ku dňu 10. 12. 2014, predstavovala dlžná suma 2115,65 eura a pozostávala z istiny vo výške 1897,90 eura, úrokov vo výške 155,70 eura, úrokov z omeškania vo výške 2,05 eura vyčíslených v sadzbe 5 % ročne a poplatkov vo výške 60 eur, a to za upomienky vo výške 15 eur za každú a výzvu na predčasné splatenie úveru vo výške 30 eur v zmysle sadzobníka poplatkov.

Žalovaný výhrady k žalovanej sume nemal.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčast' na súdnom pojednávaní ospravedlnil a navrhol, aby súd rozhodol v jeho

neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že úver mu poskytnutý bol, aj ho začal splácať. Potom sa však rozviedol, odsťahoval sa z miesta bydliska, mal exekúciu a zablokovaný účet. Keďže nebol schopný úver platiť, požičal si aj od nebankovky, avšak už nebol schopný zaplatiť omeškané sumy. Keď sa aj bol u žalobcu pýtať, povedali mu, že má čakať na vyjadrenie súdu. Na splácanie dlhu navrhol povoliť splátky vo výške 40 eur mesačne. Príjem poberá z pracovného pomeru vo výške 450-500 eur mesačne, z ktorého sú mu vykonávané exekučné zrážky vo výške 200 eur mesačne. Za bývanie platí 200 eur mesačne. Na splácanie dlhu si bude privyrábať aj brigádnicke.

Okrem výsluchu žalovaného súdu vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to úverovou zmluvou číslo 48409, výpisom z účtu, sadzobníkom poplatkov, výzvou na predčasné splatenie úveru, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu účinnými od 1. 5. 2013, upomienkami, zistiac nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 14. 5. 2013 úverovú zmluvu číslo 48409, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2000 eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver, spolu s dojednaným úrokom vo výške 19,9 % ročne v 108-ich mesačných splátkach po 40,37 eura mesačne, so splatnosťou prvej splátky 17. 6. 2013 a konečnou splatnosťou úveru 16. 5. 2022. Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 24 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 18,86 %. Účastníci si dojednali aj poplatok za správu úverového účtu vo výške 1,99 eura mesačne.

Žalovaný čerpal úver dňa 14. 5. 2013 vo výške 2000 eur.

Dňa 18. 11. 2014 žalobca vyzval žalovaného na splatenie celého zostatku úveru vo výške 2061,01 eura, v lehote do 10. 12. 2014.

Upomienkou zo dňa 21. 7. 2014 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 55,38 eura, druhou upomienkou zo dňa 20. 8. 2014 na úhradu dlžnej sumy vo výške 110,72 eura.

Podľa časti V. písm. J čl. 1 písm. a) všeobecných obchodných podmienok žalobcu, banka je oprávnená, a to aj bez predchádzajúceho oznámenia klientovi, rozhodnúť o predčasnom zaplatení zostatku istiny úveru s príslušenstvom ak klient je v omeškaní s úhradou čo i len jednej splátky podľa úverovej zmluvy minimálne 3 mesiace. Podľa časti V. písm. J čl. 2 písm. a) všeobecných obchodných podmienok žalobcu, v rozhodnutí banky o predčasnej splatnosti bude uvedený deň v ktorý alebo do ktorého má klient splatiť zostatok istiny úveru s príslušenstvom. Deň uvedený v rozhodnutí banky sa automaticky stane novým dňom splatnosti úveru, a to bez dodatku k úverovej zmluve.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25f ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ustanoveniami tohto zákona sa od 1. apríla 2015 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom

2015 sa však posudzujú podľa predpisov účinných pred 1. aprílom 2015, ak v odsekoch 2 až 6 nie je ustanovené inak.

Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 3. 2015, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 3. 2015, d spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Z.Ó. E. A. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2000 eur, ktorý sa zaviazal splácať v splátkach vo výške 40,37 eura, spolu s dojednaným úrokom vo výške 19,9 % ročne. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnil, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné, žalobca ho dňa 18. 11. 2014 vyzval na predčasné splatenie úveru, a to do 10. 12. 2014, kedy došlo ku splatnosti úveru. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2055,65 eura, predstavujúcich dlžnú sumu ku dňu splatnosti úveru, t. j. ku dňu 10. 12. 2014 a pozostávajúcu z istiny vo výške 1897,90 eura, úrokov vo výške 155,70 eura a úrokov z omeškania vo výške 2,05 eura. V zostávajúcej časti uplatnenej sumy, a to vo výške 60 eur, predstavujúcich nezaplatené poplatky, súd podanú žalobu zamietol. Veriteľ môže od dlžníka žiadať len poplatky, ktoré sú individuálne dojednané v zmluve o úvere. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že poplatky vo výške 60 eur predstavujú poplatky za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru. Žalobca však neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie so žalovaným o povinnosti platiť uvedené poplatky v zmluve o úvere. Aj podľa tvrdení žalobcu v žalobe, boli uvedené poplatky dojednané len v sadzobníku poplatkov, ktorý nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, ktoré súd žalobcovi priznal vo výške 5 % ročne (výška uvedených úrokov z omeškania nebola v rozpore s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, pričom súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku), avšak len z nezaplatennej istiny, t. j. zo sumy 1897,90 eura, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov. Súd taktiež zamietol podanú žalobu v časti uplatneného nároku na úrok vo výške 19,9 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1897,90 eura od 11. 12. 2014 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka,

podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 50 eur mesačne. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú, vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy, neprimerane ohrozené práva žalobcu a súčasne, vzhľadom na príjmy a výdavky žalovaného, nebude ohrozené uspokojovanie jeho základných životných potrieb.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko aj keď bol v konaní čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech v pomerne nepatrnej časti (poplatkov vo výške 60 eur a úroku po splatnosti úveru). Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 113,50 eura. Z rovnakých dôvodov, pre ktoré súd povolil žalovanému splatiť priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach, mu aj na úhradu trov konania uložil dlhšiu ako zákonnú 3 dňovú lehotu, a to lehotu 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o p o d a ť** odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.